

«Θα φτιάξουν . . . Ούλα! »

πολιτική θεατρική κωμωδία

Μαρία Ν Κίτρα

Concept

Πλησιάζουν οι δημοτικές εκλογές και οι πολιτικοί αντίπαλοι του νυν δημάρχου, στην Περιφέρεια Αγαθοχωρίου, ψάχνουν απεγνωσμένα ένα υποψήφιο δήμαρχο – θύμα, προκειμένου να πάρει αυτός τη θέση του. Απελπισμένοι και μη βρίσκοντας κανέναν να αναλάβει ευθύνες, καταλήγουν σε έναν αγαθό, μαγκούφη συνταξιούχο δάσκαλο, με αρχές Αλτοχάιμερ, τον Αριστοτέλη Ντρουμπούνη, όπου τον πείθουν, λέγοντάς του ότι θα γίνει ο σωτήρας της περιφέρειας και όλοι θα τον λατρέψουν. Ο Αριστοτέλης αν και διστάζει αρχικά, στη συνέχεια του αρέσει η ιδέα μια και τον τόπο του μπορεί να σώσει αλλά και να αισθανθεί ικανός και πάλι μετά από δέκα χρόνια απραγίας λόγω σύνταξης... Κι ενώ είναι πάνω σε οίστρο, βγάζοντας λόγο και τάζοντας ένα σωρό αλλαγές για τον τόπο του... συμβαίνει κάτι που θα τα σβήσει όλα...

Cast

1. Υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων :	Πελοπίδας
2. Γραμματέας :	Μαρία
3. Υποψήφιος δήμαρχος :	Αριστοτέλης
4. Καφετζής :	Γιώργης
5. Γιαγιά 1 :	Ματούλα
6. Γιαγιά 2 :	Ανθούλα
7. Σύζυγος :	Μπάμπης
8. Γυναίκα έγκυος :	Παγώνα
9. Χήρα :	Αργυρώ
10. Καφετζού:	Κατίνα

Σκηνικό

Περιβάλλον καφενείου. Τραπεζάκια στρογγυλά, καρέκλες, ένας πάγκος πίσω του καφετζή, με διάφορα σκεύη κλπ

Σκηνή 1^η

Εκτός σκηνικού. Ο Πελοπίδας, πηγαίνει σκεπτικός και νευρικός πάνω κάτω, τρώγοντας κάτι γλυκάκια από ένα κουτάκι. Τον ακολουθεί η Μαρία, η οποία κρατάει ένα μπλοκ κι ένα στυλό.

Πελοπίδας

Όχι αυτός! Άλλος, άλλος! Δε θες γλυκάκι, ε;

Μαρία

Άλλος... άλλος... Μμμ, τι θα λέγατε για τον Σωτήρη Φουκαράκο;

Πελοπίδας

Ποιον;;; Τον Φουκαράκο; Πας καλά, βρε Μαρία; Τον κρεοπώλη στην πλατεία λες;;;

Μαρία

Ναι, καλέ, γιατί όχι; Και ωραίος είναι και μπράτσα έχει και τσιγκελωτό μουστάκι έχει και μπουκλάκια κατάμαυρα έχει και...

Πελοπίδας

Και βρωμάει προβατίνα! Μαρία, σύνελθε! Δεν ψάχνουμε γαμπρό, κοπέλα μου, υποψήφιο δήμαρχο θέλουμε! Ο Φουκαράκος δεν έχει τελειώσει καν το δημοτικό! Άσε που

τραυλίζει συνέχεια! Πώς θα βγάλει λόγο στους πολίτες;;;
Άλλος, άλλος!!! Δε θες γλυκάκι, ε;

Μαρία

Μμμμ... άλλος ... άλλος... Αααα, τι θα λέγατε για τον
Χρυσάνθο Αργυρίου;

Πελοπίδας

Ποιον;;; Τον Αργυρίου, τον τοκογλύφο, λες;;;

Μαρία

Ναι, αυτόν! Και όνομα έχει και περιουσία έχει και κύρος έχει
και όλοι τον ξέρουν!

Πελοπίδας

Τι λες, βρε Μαράκι! Αυτόν δεν τον χωνεύει κανένας! Δανείζει
στον κόσμο και μετά τους παίρνει μέχρι και το σώβρακο με
τους τόκους! Άλλος, άλλος!

Μαρία

Ε άλλος κι άλλος! Λυσσάξατε πια! Δεν υπάρχει κανένας άλλος!
Να πάτε εσείς να γίνετε δήμαρχος!

Πελοπίδας

Δεν πας καλά μου φαίνεται! Εμένα το καθήκον μου είναι να
βρίσκω δημάρχους, όχι να γίνω εγώ ο ίδιος! Άσε που δεν
μπορώ τόσες ευθύνες! Ποιος άλλος υπάρχει;;;

Μαρία

Ε τι να σας πω, κύριε Πελοπίδα μου. Κανείς δε θέλει να
αναλάβει ένα τέτοιο καθήκον. Όσοι έχουν περισσέψει ή δεν
είναι κατάλληλοι ή είναι πεθαμένοι! Αααα, μήπως θέλετε να
ψάξουμε για γυναίκα;

Πελοπίδας

Ε όχι! Μη τα ισοπεδώσουμε κι όλα! Δε φτάνει που σας έχουμε στο σπίτι και μας πρήζετε τα συκώτια με την πάρλα σας, θέλετε να σας βγάλουμε και στην εξουσία, να μας τα κόψετε απ τη ρίζα! Άκου, γυναίκα για δήμαρχος! Πού ακούστηκε;;; Άντρα θέλουμε, ΑΝΤΡΑ! Που να είναι μορφωμένος, ώριμος, αγαθός και να μην έχει κανένα κίνητρο στη ζωή του! Μόνο κάπως έτσι θα τον πείσουμε!

Μαρία

Πω – πω, πολύ δύσκολο αυτό που ζητάτε...

Πελοπίδας

Θα φτιάξουν ούλα! Απλά, πρέπει επιτέλους να φύγει ο νυν δήμαρχος, διότι έχει φάει τα λεφτά του κοσμάκη! Πρέπει να αντικατασταθεί από έναν δικό μας, όπου ...

Μαρία

Θα φάει κι αυτός τα υπόλοιπα λεφτά του κοσμάκη;

Πελοπίδας

Εεεε; ... Δεν είπα εγώ κάτι τέτοιο... Λοιπόν, έψαξες καλά εκεί στα δημοτολόγια, ζωντανούς, νεκρούς, αναστημένους, φαντάσματα κλπ;

Η Μαρία γυρίζει σελίδες στο μπλοκ της αγχωμένη... Κάποια στιγμή, σταματάει σ' ένα όνομα... Ο Πελοπίδας είναι κωμένος στις δικές του σκέψεις...

Μαρία

Όπα, όπα, όπα!

Πελοπίδας

Μαράκι, δεν είναι ώρα για ζεμπεκιές! Τι όπα, όπα κι όπα;

Μαρία

Νομίζω πως βρήκα κάτι...

Πελοπίδας

Τι εννοείς;

Μαρία

Θυμάστε έναν Αριστοτέλη Ντρουμπούνη;

Πελοπίδας

Αριστοτέλη Ντρουμπούνη; ... Όχι...

Μαρία

Έναν δάσκαλο παλιό, που είναι στη σύνταξη εδώ και χρόνια...

Πελοπίδας

Όχι...

Μαρία

Που μένει στο άνω Αγαθοχώρι, δίπλα στο σπίτι της χήρας;

Πελοπίδας

Ποιας χήρας;

Μαρία

Της Αργυρώς, με τα μεγάλα στήθη!

Πελοπίδα

Αχ, ναι... τώρα θυμήθηκα...

Μαρία

Τον Ντρουμπούνη;

Πελοπίδας

Τα στήθη της Αργυρώς...

Μαρία

Κύριε Πελοπίδα, συνέλθετε επιτέλους!!!

Πελοπίδας

Εύκολο το χεις; Δε βρίσκεις εύκολα σήμερα, τέτοιες νταρντανογυναίκες με δίδυμα πεπονάκια, έτσι στρογγυλά, στητά, φρέσκα και λαχταριστά!

Μαρία

Κύριε Πελοπίδα, για ποια πεπονάκια μιλάτε; Ελάτε στα συγκαλά σας!

Πελοπίδας

Εεεε, ναι, ναι, δίκιο έχεις. Λοιπόν, λοιπόν, στο θέμα μας... Ποιο ήταν το θέμα μας;

Μαρία

Ο υποψήφιος δήμαρχος!

Πελοπίδας

Α ναι, ναι, σωστά! Για πες μου, λοιπόν, σε ακούω!

Μαρία

Ακούστε κύριε Πελοπίδα μου! Τον Διογένη Τσάκαλο, τον θυμάστε;

Πελοπίδας

Βεβαίως! Εξαιρετος παλιός πολιτικός του τόπου μας! Θεός σκωρέστον!

Μαρία

Ε! Ο Αριστοτέλης Ντρουμπούνης είναι ανιψιός του από το σόι του πατέρα του!

Πελοπίδας

Μιλάς σοβαρά; Και γιατί δεν έχουν το ίδιο επίθετο;

Μαρία

Γιατί ο Διογένης το άλλαξε σε Τσάκαλος ώστε να έχει κύρος ως πολιτικός. Δεν μπορούσε να κάνει καριέρα με το επίθετο Ντρουμπούνης! Αυτό μάλιστα είχε γίνει αφορμή να τσακωθούν τα αδέρφια μεταξύ τους και να μη μιλήσουν ποτέ από τότε!

Πελοπίδας

Τι λες βρε Μαριώ; Εσύ είσαι κινητή εγκυκλοπαίδεια! Και τι ξέρουμε για τον ανιψιό;

Μαρία

Λοιπόν... Δεν έκανε ποτέ του οικογένεια, οπότε γυναίκα, παιδιά, σκυλιά, γατιά, καναρίνια, δεν υπάρχουν ... είναι γεννημένος το 1949, άρα είναι 70 χρονών, μορφωμένος αφού είναι συνταξιούχος δάσκαλος, άρα ...

Πελοπίδας

Άρα πιάσαμε λαβράκι απ' ό,τι φαίνεται! Και ελεύθερος υποχρεώσεων και μορφωμένος και με ρίζες πολιτικές! Λοιπόν, φεύγω αμέσως!

Μαρία

Πού πάτε καλέ;

Πελοπίδας

Στης χήρας!

Μαρία

Ορίστε;

Πελοπίδας

Εεεεε εννοώ πάω να πλύνω τας χείρας μου, γιατί κολλάνε απ τα γλυκά που έφαγα...

Μαρία

Και που δεν με κεράσατε ούτε ένα, τονίζω!

Πελοπίδας

Όταν θα βγει δήμαρχος ο Ντρουμπούνης, θα σου πάρω ολόκληρο ζαχαροπλαστείο!

Μαρία

Α, βλέπω αρχίσαμε από τώρα να τάζουμε λαγούς με πετραχήλια, κύριε Πελοπίδα μου!

Πελοπίδας

Ό,τι θέλει ο λαός, Μαράκι μου. Ό,τι θέλει ο λαός! Άντε, πάμε!

Ο Πελοπίδας και η Μαρία, φεύγουν...

Σκηνή 2^η

Μπαίνει ο Αριστοτέλης. Κρατάει μια φρατζόλα ψωμί στο ένα χέρι και στη μασχάλη ένα σταυρόλεξο. Πάει και κάθεται σ' ένα τραπεζάκι. Τσιμπολογάει λίγο απ το ψωμάκι, ανοίγει το σταυρόλεξο, βγάζει μολυβάκι απ την τσέπη. Έρχεται ζωηρός – ζωηρός, ο καφετζής

Καφετζής

Βρε, βρε, καλώς τον κυρ- Αριστοτέλη! Πρωινός – πρωινός, βλέπω σήμερα!

Αριστοτέλης

Καλημέρα, Γιώργη. Άσε, άσε. Ξύπνησα στο παγκάκι της πλατείας σήμερα το πρωί κι ούτε ξέρω πώς βρέθηκα εκεί! Νομίζω πως το αλτοχάιμερ που έχω, κυρ Γιώργη μου, όσο πάει σοβαρεύει... . Τώρα τελευταία, όλο και πιο συχνά ξεχνάω κι είμαι αφηρημένος...

Καφετζής

Βρε, μήπως είσαι τοιμπημένος με τη γειτόνισσα τη χήρα την Αργυρώ;

Αριστοτέλης

Χα, χα, χα! Πάντα καλαμπουρτζής ο Γιώργης μας! Να, γι αυτό είμαι συνέχεια μ' ένα σταυρόλεξο στο χέρι! Ααα, ευκαιρία να μου απαντήσεις και σε αυτό!

Διαβάζει το σταυρόλεξο

Αριστοτέλης

Έρωσ ανίκατε ... με 5 γράμματα.

Καφετζής

Μάσαν;;;

Αριστοτέλης

Χα,χα, καλό, Γιώργη μου, καλό!

Καφετζής

Και σωστό, κυρ Αριστοτέλη μου. Εγώ, μόνο όταν ερωτεύτηκα την Κατίνα, σταμάτησα να τρώω! Μετά το γάμο, βέβαια, επανήλθα και τρώω ένα αρνί στην καθισιά μου!

Γελάνε και οι δύο.

Αριστοτέλης

Να σαι καλά, βρε, Γιώργη! Με έκανες και γέλασα!

Καφετζής

Αχ, κυρ δάσκαλε. Ας γελάμε πού και πού γιατί μ αυτά που γίνονται στον κόσμο, είμαστε για κλάματα! Τέλος πάντων...

Να σου φέρω το γνωστό καφεδάκι;

Αριστοτέλης

Ποιο είναι το γνωστό καφεδάκι;

Καφετζής

Πολλά βαρύς και έξτρα γλυκός!

Αριστοτέλης

Εμ άμα σου λέω εγώ ότι το χάνω σιγά – σιγά! Ούτε τον καφέ μου δε θυμάμαι πώς τον πίνω! Βάλε και κανένα κουλουράκι, αν έχεις, γιατί έχω μια λιγούρα.

Καφετζής

Μωρέ και κουλουράκι θα σου βάλω και γλυκό βύσσινο που φτιαξε η κυρά το πρωί θα σου φέρω κι ό,τι λαχταρά η ψυχή σου θα σου φέρω!

Αριστοτέλης

Α, ρε Γιώργη! Είσαι θαυμάσιος άνθρωπος! Φιλότιμος και έξω καρδιά! Τέτοιους ανθρώπους χρειάζεται ο τόπος μας για να πάει μπροστά!

Καφετζής

Στη μανδάμ πες το, που έχω να κοιμηθώ 30 χρόνια σαν άνθρωπος, από την κρεβατομουρμούρα της!

Αριστοτέλης

Θα φτιάξουν ούλα, Γιώργη μου. Μην ανησυχείς! Θα φτιάξουν ούλα!

Καφετζής

Χα,χα, σα δήμαρχος, ακούγεται κυρ Αριστοτέλη μου! Άκου, θα φτιάξουν ούλα!

Αριστοτέλης

Προς το παρόν, ας λύσω κάνα σταυρόλεξο, να φτιάξω το μνημονικό μου!

Γελάνε και οι δύο. Ο καφετζής φεύγει, ο Αριστοτέλης συνεχίζει το σταυρόλεξό του.

Σκηνή 3η

Μπαίνουν δυο γιαγιάδες. Η μία κρατά ένα βιβλιάριο ασθενείας και η άλλη ένα πλεχτό. Χαιρετάνε τον Αριστοτέλη, κάθονται σ' ένα τραπέζι... Η μία αρχίζει να πλέκει και η άλλη να διαβάζει...

Γιαγιά 1

Ψόφησα η δόλια, τόσες ώρες στη δουλειά, για να μου γράψει τα φάρμακα... Περίθαψη σου λέει ο άλλος. Θα αφήσουμε τα κοκαλάκια μας πριν της ώρας μας.

Γιαγιά 2

Άστα, άστα, Ματούλα. Όσο πάνε τα πράγματα, χειροτερεύουν. Καμία σημασία δε δίνουν στην τρίτη ηλικία πια...

Γιαγιά 1

Καλά, εμείς βαδίζουμε στην τέταρτη ηλικία αλλά έχουμε κάθε δικαίωμα να μας σέβονται και να μας φροντίζουν...

Γιαγιά 2

Άκουσες μαρή, τι είπε η άλλη η κουφτάλω, εκεί στην ουρά που περιμέναμε; Αύξηση των συντάξεων σε 500.000 συνταξιούχους!

Γιαγιά 2

Μη μου τα λες έτσι απότομα αυτά, Ματούλα, για θα μου φύγει η μασέλα! Ααααα, ποιος θα τον σώσει τούτο τον τόπο...

Γιαγιά 1

Ναι βρε, Ανθούλα! Μέχρι 100,00 ευρώ μέσα στην επόμενη πενταετία, είπε ότι είδε στην τηλεόραση!

Γιαγιά 2

Τι λες τώρα, Ματούλα; Τι θα τα κάνω τόσα λεφτά, μαρή ξεμωραμένη; Πού θα τα επενδύσω;

Γιαγιά 1

Στην κηδεία σου! Δε μας βλέπω να ζούμε την επόμενη πενταετία! Ένα σωρό μου βρήκε πάλι ο γιατρός σήμερα...

Γιαγιά 2

Μπα που να φας την γλώσσα σου, μαρή σακαφιόρα! Άσε που φοβάμαι πως αν μάθουν τα παιδιά μου ότι θα αυξηθεί η σύνταξη του συγχωρεμένου, θα με εκμεταλλευτούν!

Γιαγιά 1

Κρύψ' τα σε κάνα σεντούκι! Εγώ πάντως σκέφτομαι να κάνω μια λίστα σιγά – σιγά!

Γιαγιά 2

Γάμου;

Γιαγιά 1

Φαρμακείου!

Γιαγιά 2

Τώρα που το λες κι εγώ σκέφτομαι να κλείσω από τώρα κάνα
δίκλινο δωμάτιο.

Γιαγιά 1

Ξενοδοχείου;

Γιαγιά 2

Νοσοκομείου!!!

Γιαγιά 1

Ας είμεθα αισιόδοξοι! Θα φτιάξουν ούλα!

Γιαγιά 2

Μακάρι, γιατί είναι πρησμένα ... τα ούλα μου!

*Γελάνε και οι δύο. Αναστενάζουν. Κατά τη διάρκεια των
σκηνών, ο καφειτζής βγαίνει, παίρνει παραγγελίες, φέρνει
πράγματα κλπ...*

Σκηνή 4η

Μπαίνει ένα ζευγάρι. Ένας άντρας [Μπάμπης] και μια γυναίκα έγκυος [Παγώνα], με μεγάλη κοιλιά. Δείχνει ζορισμένη...

Μπάμπης

Να, θες να καθίσουμε λίγο εδώ, να ξεκουραστείς, Παγώνα μου;

Παγώνα

Αχ, ναι, Μπάμπη μου... Έχει ανοίξει η μέση μου και τα πόδια μου μ' έχουν πεθάνει. Κοίτα τους αστραγάλους μου. Είναι πρησμένοι, σαν του Οιδίποδα.

Μπάμπης

Ποιος είναι αυτός, ζαργάνα μου; Δεν τον ξέρω. Έλα, έλα, κάθισε εδώ και μη σε νοιάζει τίποτα.

Τη βοηθάει να καθίσει. Κάθεται κι εκείνος. Χαιρετάει τους υπόλοιπους. Αντικαιριτάνε κι εκείνοι.

Μπάμπης

Καλύτερα, τώρα;

Παγώνα *[μες στα νεύρα]*

Περίμενε κι εσύ, μια στάλα, βρε Μπάμπη μου! Πότε να προλάβω να νιώσω καλύτερα; Μόλις κάθισα!

Μπάμπης

Σωστά, σωστά, μη μου συγχύζεσαι! Θες να σου πάρω μια πορτοκαλαδίτσα χωρίς ανθρακικό;

Παγώνα

Γιατί χωρίς ανθρακικό;;;

Μπάμπης

Εεεε; Μπορεί να είναι πιο φτηνή έτσι!

Παγώνα

Δεν πας καλά, μου φαίνεται! Εγώ θα πάρω ΜΕ ανθρακικό!

Θέλω να ρευτώ κιόλας. Έχω καούρες!

Μπάμπης

Ναι, ναι, Παγωνίτσα μου. ΜΕ ανθρακικό. Μόνο μη μου συγχύζεσαι και γεννήσεις!

Παγώνα

Ααααα, Μπάμπη μου, τον έκλεισα το μήνα. Είμαι στις μέρες μου κι όπου να ναι, θα ρθει το μωρό. Το νιώθω!

Μπάμπης

Βρε Παγώνα μου, δεν μπορείς να σφικτείς λίγο, να το κρατήσουμε το μωρό εκεί μέσα;

Παγώνα

Και τι είμαι Μπάμπη μου για να σφικτώ; Βρύση;;;; Το μωρό όταν είναι η ώρα του, θα έρθει!

Μπάμπης

Σίγουρα δεν υπάρχει κάποιος τρόπος να το κρατήσουμε 4 – 5 χρονάκια εκεί μέσα, στην κοιλιά σου;

Παγώνα

Τι λογική είναι αυτή τώρα;;;

Μπάμπης

Η λογική της αφραγκίας, Παγωνίτσα μου! Γιατί δηλαδή πρέπει να γεννήσεις τώρα; Μια χαρά δεν είναι εκεί μέσα το μωράκι; Ούτε πάνες, θέλει, ούτε γάλατα, ούτε κρέμες, ζέστη έχει, τρώει

Ό,τι θέλει, δεν κλαίει, δεν το ενοχλεί κανείς! Άσε που θα γλιτώσει παιδικούς σταθμούς, προνήπια και νήπια! Να βγει και να πάει κατευθείαν 1^η δημοτικού! Έτσι, θα γλιτώσω κι εγώ ο δόλιος ένα σωρό έξοδα!

Παγώνα

Μπάμπη, πας καλά, παιδάκι μου; Θα μας τρελάνεις; Πού ακούστηκε αυτό; Άκου να βγει το παιδί 5 χρονών! Μη με συγχύξεις κι εσύ και πιέζομαι παραπάνω!!!

Μπάμπης

Όχι, όχι αγάπη μου, μην πιέζεσαι και γεννήσεις εδώ στο καφενείο! Απλά, στα λέω όλα αυτά, γιατί δεν μ'έχουν πληρώσει απ'τη δουλειά μου εδώ και τρεις μήνες και δεν έχω μαζέψει ακόμη τα χρήματα που χρειάζονται για τη γέννα σου.

Παγώνα

Ε τότε, Μπάμπη μου, να πεις στην οχιά τη μανούλα σου, να πουλήσει εκείνο το κωλοχώραφο μπροστά στο σπίτι της και να μας δώσει κι εκείνο το δυαράκι που νοικιάζει σε άλλους! .... Αχ, η κοιλιά μου! Να, με σύγχυσες και αναστατώθηκε και το μωρό! Με τάραξε στο κλωτσιδί!

Μπάμπης

Όχι, όχι, Παγωνίτσα μου! Μη συγχύζεσαι! Θα φτιάξουν ούλα!

Βλέπει τον καφετζή. Του φωνάζει. Εκείνος πλησιάζει

Καφετζής

Βρε, βρε, καλώς τα όμορφα παιδιά! Πώς είμαστε σήμερα; Κοντεύουμε;;;

Παγώνα

Ααααα, από το στόμα σου και στου Θεού τ' αυτί, κύριε Γιώργο μου, γιατί κοντεύω να σκάσω!

Μπάμπης

Μακάρι να έχει κουφαθεί ο Θεός, κυρ Γιώργη μου, μπας και γλιτώσω λίγο!

Παγώνα

Τι είπες, Μπάμπη μου;;;

Μπάμπης

Τίποτα, τίποτα, ζαργάνα μου!!! Λέω, τι θέλει η γυναικούλα μου να της πάρω;

Καφετζής

Πείτε μου! Τι καλό να φέρω στα παιδιά τα αγαπημένα;

Μπάμπης

5,000 χιλιάδες ευρώ θα ήταν καλά! Εγώ, κυρ Γιώργη μου, ένα νεράκι σκέτο θα ήθελα...

Παγώνα

Εγώ θέλω ένα φρέσκο χυμό πορτοκάλι και κάτι να φάω. Μου ρθε μια λιγούρα τώρα δα!

Μπάμπης

Ωχ...

Καφετζής

Ααααα, έχω φρέσκο μαριδάκι. Τώρα το τηγανίζει η Κατίνα μέσα!

Παγώνα

Μαριδάκι;;;; Γι αυτό μου μύρισε ψάρι. Θέλω μια μερίδα!

Μπάμπης

Μερίδα;;;; Να μη σου φέρει ένα δύο να δοκιμάσεις;;;

Παγώνα

ΟΧΙ! Ολόκληρη θέλω. Και σαλάτα χωριάτικη με λάδι!

Μπάμπης

Ωχ, ωχ, ωχ...

Παγώνα

Και πατάτες τηγανητές!

Μπάμπης

Αμάν, αμάν, αμάν...

Παγώνα

Και ψωμί! Πολύ ψωμί!

Γιώργης

Έγινε! Πάω να τα ετοιμάσω. Σίγουρα δε θες κάτι Μπάμπη μου, να σου φέρω και σένα;

Μπάμπης

Θέλω μια σόδα, να κωνέψω αυτά που θα φάει η φάλαινα από δω!

Ο Γιώργης φεύγει...